

Què en pensen de: la immigració és un problema?

Centelles, un poble acollidor

Cristina Ciudad Fernández - Regidora de Cooperació, Solidaritat i Igualtat

Per Centelles la immigració no ha esdevingut un problema, més aviat tot el contrari. Seguint la política d'acollida establerta, sempre hem donant tot el suport necessari i hem posat totes les eines que tenim al nostre abast per facilitar el procés d'adaptació de les persones novvingudes. Si bé és cert que hi ha

una notable diferència entre les persones que han vingut de la resta de l'estat, que tenen una cultura tant social com religiosa amb diferències molt poc significatives respecte les nostres, i les persones amb altres procedències i costums que discerneixen molt del que nosaltres considerem habitual, això no ha dificultat la convivència. Tot i que en ocasions puntuals ha pogut ocasionar petits conflictes, sempre els hem pogut resoldre entomant-los i buscant la millor solució. Cal admetre, però, que tant aquest nombre d'immigrants com el d'altres de cultura religiosa ortodoxa que estan més integrats a la zona amb nosaltres és significatiu. Un 7,51% de la població de Centelles és immigrant i tan sols un 1,54% procedeix de països musulmans.

Entenem la immigració com quelcom totalment positiu que ajuda a crear cohesió social. Es tracta d'un factor que genera riquesa col·lectiva i que converteix la nostra societat en una societat pluralista y multicultural. Per tant, des de l'Ajuntament sempre s'han creat espais de trobada per a treballar en aquests camps. La sensibilitat que hi ha des de la nostra administració també s'ha demostrat amb la situació actual de les persones refugiades, duent a terme activitats de denúncia i conscienciació i formant part activament de les diferents xarxes que s'han creat en suport a la problemàtica. Per aquest motiu, i per molts d'altres, sense cap mena de dubte podem afirmar que Centelles ha estat en tot moment un poble cent per cent acollidor, plural i obert. I així seguirà sent. Perquè com hem dit en més d'una ocasió, volem que Centelles esdevingui per a tothom un poble on viure i conivure.

Els valors compartits arrelen si tots sabem que som immigrants

Lidia Clua i Agnès Capera -

Membres de l'Assemblea d'AraJunts

Avui copsem la caiguda de caretes del *statu quo* ençà 40 anys, on creïem que ens podíem -almenys- recolzar (amb millors o pitjors condicionants) per mantenir-nos "desenvolupats". Evidenciem que hem de lluitar pel dret a expressar-nos. Constatem que el domini de l'ÍBEX35 és qui ofereix un llindar a ulls d'una Europa on creixen els partits xenòfobs. Avui vivim que la persecució no sempre és guerra, doncs el setge té moltes afeccions, i que un abandona la seva terra per moltes raons, però principalment pel desig de progressar, d'establir-s'hi i de trobar on arrelar de nou els seus projectes i/o familiars.

Tot i les diferències entre un immigrant, un refugiat, un desplaçat, trobem a persones "fugides" que han perdut projecció directa a la seva terra i sent supervivents amb poca capacitat de transformar, d'entrada, l'entorn més enllà del seu propi aprofitament. A més el concepte "immigrant" prejutja que està constantment en moviment: que no s'integra a la nova terra, i que sigui on sigui, el seu lloc no és correcte... és una mica en fals.

Parlar sobre si és un problema a Centelles, ara, és mantenir una falsa divisió social. Sí que disposem un protocol d'acollida, però el Consell de cooperació és "poc funcional".

El progrés real ens demana que TOTS deixem d'aferrar-nos a la vella cultura: hem de transformar pitjorament l'identitat des dels valors i condicions compartides. Malauradament, el nostre Ajuntament no mira la direcció de generar programes específics de cohesió social ni d'inclusió cultural, d'igualtat o gènere que facilitin l'arrelament i transformació, que facin créixer transversalment una

La immigració

Mireia Martínez Bruch - Membre del PDeCAT Centelles

Primer de tot, voldria començar fent un gest d'empatia cap a tota aquella gent que es veu obligada a marxar de casa seva per buscar-se la vida en un lloc nou i segurament molt diferent d'on venen, sovint arriben aquí que no saben parlar la

nostra llengua, això sumat a la precària situació en la que sovint es troben.

Posem-nos siusplau per un moment en la seva pell, i pensem que la vida dona moltes voltes i potser algun dia ens trobem nosaltres en la seva situació.

Dit això, penso que l'arribada d'aquestes persones al nostre poble pot ser un fet molt positiu si nosaltres hi posem de la nostra part, ja que aquest fet ens pot ajudar a obrir la ment, conèixer noves cultures i llengües i en definitiva enriquir la nostra diversitat cultural.

Però per aconseguir aquesta riquesa hem de dur a terme unes polítiques d'integració molt ben fetes, i aquí a vegades fallem, no només els hi hem d'ensenyar la nostra llengua i cultura als que arriben, ens queda una feina mes important per fer, ensenyar a la gent d'aquí a tolerar i respectar les diferents identitats i maneres de viure i a no jutjar per això, ja que sense aquest aprenentatge per molt que els immigrants facin un esforç per integrar-se, no es sentiran mai ben integrats.

La immigració és un problema?

Maria Pla - Estudiant

de Ciències Polítiques i militant de la CUP

Considerar que la immigració, per sí mateixa, suposa un problema, em semblaria un error. En una societat globalitzada i desigual com la nostra, la mobilitat de les persones és un fet completament normal i normalitzat. Ara bé, de la mateixa manera que hi ha diversos tipus d'immigració, també hi ha moltes maneres d'entendre-la, acceptar-la i gestionar-la i és aquí on la majoria de vegades radica el problema. Acceptem uns immigrants però en canvi en rebutgem d'altres. Per exemple, al febrer d'aquest any es va dur a terme una manifestació multitudinària a Barcelona per reivindicar l'acollida de les persones refugiades, iniciativa que no critico i percebo amb gran admiració però, en canvi, davant d'un problema greu d'explotació laboral, de persones immigrades, als escorxadors de les indústries càrnies d'Osona, fem la vista grossa i passem de llarg. O per altra banda, ens sembla molt greu que el Partit Popular faci campanyes electorals per "netejar Badalona" però no ens estranyem quan els estrangers que podien votar a les eleccions municipals no ho poden fer el dia 1 d'octubre.

Si hem de construir un nou Estat, caldrà procurar que la immigració i l'acollida no siguin només una moda i, en conseqüència, vetllar perquè aquelles persones novvingudes puguin esdevenir ciutadans de ple dret, sense discriminacions.

El 26 d'octubre, Albert Botran, diputat de la CUP al Parlament de Catalunya, deia en el seu discurs que a la República Catalana tothom tindria els drets de ciutadania, vingués d'on vingués i parlés el que parlés. Ara tocarà veure si aquells que el van aplaudir i tenen capacitat real de fer i aplicar lleis, són conseqüents.